

udlæg uden grundlag af dom eller forlig, udpantningsreglerne i kap. 54 i lov om rettens pleje og lov nr. 185 af 23. juni 1932 om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m.

Bestemmelsen i stk. 1 omfatter enhver, som er pligtig til at indbetale et skattebeløb ifølge lovforslagets bestemmelser. Bestemmelsen vil i praksis oftest finde anvendelse dels over for de skattepligtige selv (nemlig for så vidt angår ydelser, som de selv skal indbetale til det offentlige), dels over for de indeholdelsespligtige (nemlig for så vidt angår disses indbetaling til det offentlige af de indeholdte beløb).

Bestemmelsen i stk. 2 er — fraset redaktionelle ændringer — overensstemmende med reglerne i statsskattelovens § 38, stk. 2, 3. pkt., og kommuneskattelovens § 40. Reglen er dog udformet således, at der også kan foretages subsidier udpantning hos ægtemanden for den hustruen i henhold til § 4, stk. 2, påhvillende særskilte skat.

Det er ikke fundet rimeligt at åbne adgang for udpantning hos en indeholdelsespligtigs ægtefælle eller børn for indeholdte skattebeløb.

Til § 73.

Som tidligere omtalt antager man, at antallet af udpantnings- og lønindeholdelsesbegøring, for så vidt angår modtagere af A-indkomst, vil blive stærkt formindsket efter overgang til en ordning med skat af den løbende indtægt. Det findes dog ikke forsvarligt at foreslå disse inddrivelsesmidler helt afskaffet, og ved denne bestemmelse foreslås reglerne i kommuneskattelovens § 42 om lønindeholdelse opretholdt med forskellige ændringer. Under en ordning med skat af den løbende indtægt vil dette inddrivelsesmiddel navnlig kunne tænkes bragt i anvendelse, hvor modtagere af A-indkomst ikke rettidigt indbetaler skyldig restskat, og når sådanne skatteydere hæfter for indbetaling af manglende eller fejlagtig indeholdelse af A-skat, jfr. § 68; samt endvidere, når der er mulighed for inddrivelse af B-skatterestancer i lønindtægt.

Bestemmelsen i stk. 1 er stort set overensstemmende med bestemmelsen i kommuneskattelovens § 42, stk. 1, i hvilken der dog foreslås følgende ændringer: Medens det ifølge kommuneskatteloven er kommunalbestyrelsen, der giver pålæg om lønindeholdelse, skal pålægget ifølge forslaget gives af vedkommende skattemyndighed. Kommuneskattelovens bestemmelse om, at de indeholdte beløb skal indbetales i kommunens kasse, er udeladt, idet de nærmere regler om indbetalingen foreslås fastsat administrativt, jfr. bemærkningerne til stk. 9. Med hensyn til kommuneskattelovens be-

stemmelser om, hvor stor en del af lønnen, der kan kræves indeholdt, og om arbejdsgivernes ansvar henvises til stk. 3 og stk. 10. De øvrige ændringer er redaktionelle.

Ifølge stk. 2 skal lønindeholdelse også kunne begæres for restancer af skattebeløb, som nogen har været pligtig at indeholde i medfør af stk. 1 samt forslagets §§ 45 og 48.

I stk. 3 præciseres, at indeholdelse i henhold til stk. 1 og 2 skal foretages, selvom lønudbetalingen også er genstand for skatteindeholdelse i henhold til forslagets §§ 46 og 49. Der gives endvidere en regel om, hvor meget der må indeholdes af hver enkelt lønudbetaling. De gældende regler herom findes i kommuneskattelovens § 42, stk. 1, 3. og 4. pkt., hvorefter der hos skatteydere, der ved beregningen af skat til staten stilles som familieforsørgere, højst kan tilbageholdes 25 pct. og hos andre skatteydere højst 40 pct. af den skatteyderen tilkommende lønning eller provision. Ifølge forslaget skal der ved fastsættelsen af maksimum for den samlede indeholdelse lægges vægt på, om lønmodtageren har ægtefælle eller børn, med hvilke han sambeskattes; i så fald kan den samlede indeholdelse ifølge forslaget højst udgøre 30 pct. af lønudbetalingen, medens der i andre tilfælde ialt kan indeholdes indtil 45 pct. af lønudbetalingen. Da indeholdelse i henhold til nærværende paragraf skal ske samtidig med den almindelige indeholdelse af A-skat, er det fundet nødvendigt at forhøje de gældende procenter i kommuneskattelovens § 42, hvis indeholdelse efter nærværende paragraf skal have praktisk betydning som inddrivelsesmiddel; de foreslåede procenter er fastsat under hensyn hertil og til, at der bør levnes lønmodtageren et passende beløb til bestridelse af leveomkostninger o. s. v.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til kommuneskattelovens § 42, stk. 4. Der er dog ikke fundet grund til at opretholde kommuneskattelovens særlige begrænsning af indeholdelsesprocenten ved indeholdelse i henhold til denne bestemmelse, jfr. herved bemærkningerne til stk. 3.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til kommuneskattelovens § 42, stk. 5.

Bestemmelsen i stk. 6 svarer til kommuneskattelovens § 42, stk. 1, næstsidste pkt.

Bestemmelsen i stk. 7 svarer til reglen i kommuneskattelovens § 42, stk. 3. De foretagne ændringer er hovedsagelig redaktionelle.

Med hensyn til bestemmelsen i stk. 8 henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 46.

Da indeholdelse i henhold til denne bestemmelse formentlig vil forekomme forholdsvis sjældent, er det ikke fundet hensigtsmæssigt at optage regler